

با پرهمت و بهرهمته له لایهن خوداوه، پرهمت دهینیت، وسزا دهینیت، نهگهر بینیتان نهوا جوینی پیمهدهن، وداوای نهو خیر وچاکهیه بکهن له خودا که بههوی نهو بایهوه تووشتان دهییت، وپهنا به خودا بگرن لهو شهر وزیانهی که بههوی نهو بایهوه تووشتان دهییت

له نهبی هورهیرهوه -رهزای خوی لییت- دهلیت: گویم له پیغمبهری خودا بوو -صلی الله علیه وسلم- که دهیغرموو: «با پرهمت و بهرهمته له لایهن خوداوه، پرهمت دهینیت، وسزا دهینیت، نهگهر بینیتان نهوا جوینی پیمهدهن، وداوای نهو خیر وچاکهیه بکهن له خودا که بههوی نهو بایهوه تووشتان دهییت، وپهنا به خودا بگرن لهو شهر وزیانهی که بههوی نهو بایهوه تووشتان دهییت

[صهحیه] [نهسانی گنراوبه تیهوه - ئینوداود گنراوبه تیهوه - نهحمه د گنراوبه تیهوه]

با له هوکارهکانی پرهمتی خوی گهورهیه -سبحانه وتعالی- که بو سر بهندهکانی دهینیریت، سزا یان پرهمت دهینیت، بههوی نهو بایهوه خه لکی خیر و بهرهمته تیان دهستده که ویت، ههروه کو خوی گهوره دهفرمویت: {وَأَرْسَلْنَا لِرَبِّحَ لُؤَيِّ بْنِ مَرْيَمَ إِذْ قَالَ لِلَّهِ يُرْسِلُ لِي رَجُلٌ مِّنْ آلِ مَرْيَمَ إِذْ نَسَتْ وَبَجَّعَلَهُ كَيْسًا فَتَرَى الْوَدَّ قَاحًا فَجَاءَنَا بِهِ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِنَّهَا لَمِنَ الْأَعْرَافِ} [الحجر: 22]، واته: {و با (ههوا) مان ناردوو که پیتنهری دار ودرهخت پیت}، وههروه دهفرمویت: {وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبْرِئُ سَخَابًا صَحَابًا فِي سَمَاءٍ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كَيْسًا فَتَرَى الْوَدَّ قَاحًا فَجَاءَنَا بِهِ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِنَّهَا لَمِنَ الْأَعْرَافِ} [الروم: 48]، واته: {خودا زاتیکه نهو بایانه دهینیریت بو نهوهی ههورهکان بچولینن نهوجا (نهو ههوره) خودا چون بیهویت بلاوی دهکاتهوه بهئاسماندا و(نهو ههوره) دهکاته پارچهیهک (وکویان دهکاتهوه لهسر یهکتر) نهوجا دهینی دلویه دلویه باران له نیو ههورهکهوه دهباریت (دپته خوارهوه)}، وله نایه تیکی تردا دهفرمویت: {وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَنِي إِدْرَاقَ الَّذِي قُلْتُمْ سَخَابًا فَقَالُوا سَقًا إِنَّهُ لَيَلْدُ مِيَّتًا فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ} [الأعراف: 57]، واته: {ونهو (خودا) زاتیکه بایهکان دهینیریت به موژدهدر پیتش (بارانی) پرهمتی پهروهردگار ههتا کاتیک ههوری قورسی (باراناوی) ههلهدگرن دهینیرین بو ولاتیکي مردوو (وشکی بی گیا) جا بهو (ههوره) باران دهبارینن بههوی نهوهوه ههموو بهروبو میک دهردهینین (له زهویدا) هه بهو وینهیه مردووکان له زهوی دهردهینین (وزیندوو یان دهکهینهوه) ههتا نیوه بیرکه نهوه}. و جاری واهه به با سزا دهینیت، ههروه کو خوی گهوره دهفرمویت: {فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَّحْسَاتٍ لِّنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الَّذِي نَزَّلْنَا فِي الْقَوْمِ الْأَوَّلِينَ} [القصص: 24]، واته: {نهوسا نیمه بایهکی زور بههیزی ساردمان بو ناردن له روژانیکي بهردهوام (وشوم) دا بو نهوهی سزای ئایروو بهریان پت بچیزین له ژبانی دونیادا}، وههروه دهفرمویت: {إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَّحْسٍ مِّنْ مَّسْ تَمِرٍّ (19) تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ لِّمَنْعِهِمْ (20) الْقَمْرَ}، واته: {بینگومان نیمه بایهکی توندی ساردمان نارد هه ساریان له روژانیکي شوومی سهختا به بهردهوامی (19) خه لکی (له زهوی) ههلهدگرت وهک بیه دارخورمای له رهگ ههلهکن دراوی (لپکردن) (20)}، وله نایه تیکی تردا دهفرمویت: {فَلَمَّا رَأَوْهُ غَارَضُوا مَسْ تَقِيلًا أَوْ دِيْتَهُمْ قَالُوا هَذَا غَارِضٌ مِّمَّنْ طَرَّتْنَا بَلْ هُوَ مَا سَلَّمَ عَلَيْنَا مِمَّا بِيْنَا فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ} [الأحقاف: 24]، واته: {جا کاتیک نهو (سزایه) یان بینی پهله هه ورئک بوو بهرهو شیوهکانیان دیت (دلخوش بوون) ووتیان نهوه هه ورئکه بارانی پینه بو مان (هود ووتی: نهخیر) بهلکو نهوه نهو (سزایه) یه بهپهله داواتان دهکرد، بایهکی بههیزه سزای سهختی پینه}. پیغمبهری -صلی الله علیه وسلم- دهفرمویت: (نهگهر بینیتان -مه بهست بینینی (با) یه- نهوا جوینی پیمهدهن): ناییت مسولمان جوین به با بدات؛ چونکه دروستکراوه ومه خلوقه وه کیکه له دروستکراوهکانی

خوای گهوره و به فهرمانی ئه و کردهوه دهکات و خوئی هیج کاریگه ریه کی نییه نه به سوود ونه به زیان مه گهر به فهرمانی خوای گهوره نه بیټ - عز وجل-، بۆیه جویندان به با وه کو جویندانه به و زاتهی دروستی کردووه و فهرمانی پیده کات، په نا به خودا، ئه ویش خودایه - سبحانه و تعالی-، وههروه ها - صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: (وداواي ئه و خیر و چاکه یه بکه ن له خودا که به هۆی ئه و بایه وه تووشتان ده بیټ، و په نا به خودا بگرن له و شه ر و زیانه ی که به هۆی ئه و بایه وه تووشتان ده بیټ): دواي ئه وه ی نه هی کرد له ئومه ته که ی له وه ی جوین به با بده ن، پرئیموینی کردن به وه ی له کاتی هه لکردنی بادا! دواي هه ر خیریک بکه ن که به هۆی ئه م بایه وه تووشیان ده بیټ، و په نا به خودا بگرن له هه ر زیانیک که به هۆی ئه م بایه وه تووشیان بیټ، و ئه میس مانای ئه وه یه نزا بکه ن و بپارینه وه له خودا به و نزیانه ی که له سونه ندا هاتووه یان هه ر نزیاه کی تر که داواکردنی تووشبوونی خیره به هۆی ئه م بایه وه و په ناگرتنه له خودا له هه موو زیانیک به هۆی ئه م بایه وه

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/8957>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

